

тели-тѣ да позволяватъ или да запрещаватъ събира-
 ніе-то на данъци-тѣ отъ народа. Принципа върху ко-
 го-то философи-тѣ въ *Европа* ся основали тази прав-
 дина е слѣдоющія: Сѣкій чолякъ е неограниченъ
 господаръ на себе си; никой няма надъ него нито
 най-малка-та властъ, освенъ *закона* кого-то той самъ,
 чрезъ свои-тѣ представители, е издалъ. Отъ това
 произлязва, споредъ сѣщи-тѣ философи, че чолякъ е
 тѣй сѣщо неограниченъ господаръ на своя имотъ,
 кого-то той е предобилъ чрезъ труда си, и че никой
 въ свѣта няма право да му земе нито една аспра
 безъ негова-та свободна воля. Но защо-то съществу-
 ваніе-то на общество-то е нужно и полезно на сѣкій
 чолякъ; защо-то само въ общество-то, а не въ пу-
 стиня-та, чолякъ може да бѣде благополученъ, и да
 има сигурность за живота си и имота си, за това е
 нужно съществуваніе-то на правителство-то и на
 управители-тѣ, кои-то да ся грижатъ за спокойствіе-то
 и за свобода-та на хора-та, за това и поданници-тѣ, кои-
 то ся наслаждаватъ отъ това правосѣдіе, тази свобода,
 трябва да тѣглятъ разноски-тѣ кои-то сѣ нуждни за по-
 държаніе-то на правителство-то и управители-тѣ. По
 слѣдствие на това народни-тѣ представители иматъ
 власта да разглѣдватъ колко пари сѣ нуждни и за как-
 во сѣ нуждни, да опредѣляватъ по кой начинъ трябва
 да ся разхвърлятъ данъци-тѣ за да не би тѣ да по-
 врѣдятъ някоя категорія отъ поданници-тѣ или някой
 клонъ на индустрія-та и търговія-та; и да искатъ га-
 ранція че събираніе-то имъ ще стане справедливо и
 безъ никакви злоупотребенія. Съ едно дума длъжность
 е на преставители-тѣ да внимаватъ за благоденствіе-
 то на държава-та и жители-тѣ ѳ като нѣжни отци надъ
 любезни-тѣ си дѣца. Въ *Европа* има държави дѣто